●АРТПІДТРИМКА

АРТИЛЕРІЇ БОЯТЬСЯ І ВОРОГИ, І... СВОЇ

...Одного разу під Георгіївкою нас протягом дня не випускали з окопів, здійснюючи обстріл за обстрілом. Ми навчилися на слух визначати, яким боєприпасом по нас стріляють. Політ мінометної міни добре чути, тож й укритися можна своєчасно. Найнеприємніше, коли стріляють з гаубиць, бо політ снаряда до вибуху чути долі секунди...

4

●ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА

НЕБЕЗПЕЧНИЙ «СИНДРОМ ВІЙНИ»

Говорячи про виникнення так званих «в'єтнамського», «афганського» чи «чеченського» синдромів, фахівці-психологи мають на увазі клінічні прояви як наслідок бойових психічних травм чи бойової втоми. Якщо ці прояви залишити без належної уваги, вони переходять у посттравматичні стресові розлади, які тривожитимуть людину решту її життя.

7

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 25 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ №87 (5320)

●ПРО ГОЛОВНЕ

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК СТЕПАН ПОЛТОРАК:

«ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ГОТОВІ ДО ВІДСІЧІ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ»

— ВОЄННО-ПОЛІТИЧНА ОБСТАНОВКА, ЩО СКЛАЛАСЯ СЬОГОДНІ ДОВКОЛА УКРАЇНИ, ВИМАГАЄ ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ПІДХОДІВ ДО ПІДТРИМАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.

— В РОЗВ'ЯЗАННІ КОНФЛІКТУ НА СХОДІ УКРАЇНИ МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ НАДАЄ ВАЖЛИВОГО ЗНАЧЕННЯ РОЛІ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

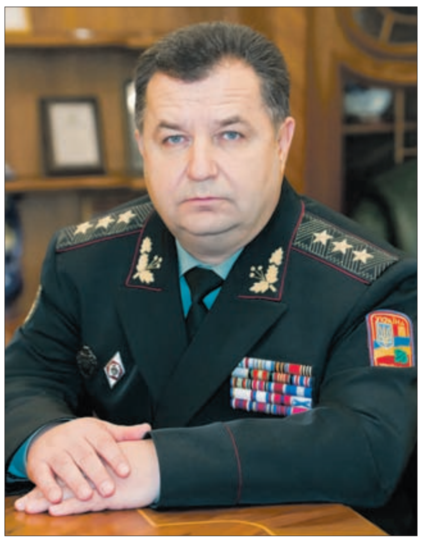
— ВИЗНАЮЧИ ВАЖЛИВУ РОЛЬ МІСІЇ ОБСЄ У ВИРІШЕННІ КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ, МИ БУДЕМО Й НАДАЛІ НАДАВАТИ ПІДТРИМКУ СПІВРОБІТНИКАМ МІСІЇ У ВИКОНАННІ ЇХНІХ ЗАВДАНЬ З ОБ'ЄКТИВНОГО І НЕУПЕРЕДЖЕНОГО ОЦІНЮВАННЯ СИТУАЦІЇ НА СХОДІ НАШОЇ ДЕРЖАВИ, ДІЯЛЬНОСТІ, СПРЯМОВАНОЇ НА ПРИПИНЕННЯ ЗБРОЙНОГО ПРОТИСТОЯННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ МИРУ.

— ПІДГОТОВЛЕНО ПРОЕКТ НОВОЇ РЕДАКЦІЇ ВОЄННОЇ ДОКТРИНИ УКРАЇНИ, В ЯКОМУ ПЕРЕДБАЧЕНО ВИЗНАННЯ ВОЄННОГО ТА ПОТЕНЦІЙНОГО ПРОТИВНИКА, УТОЧНЕНО ПИТАННЯ СУЧАСНИХ ВОЄННИХ ЗАГРОЗ, РОЗШИРЕНЕ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СИЛИ ТА ВІДХІД ВІД ПОЗАБЛОКОВОГО СТАТУСУ УКРАЇНИ.

— МИ ВДЯЧНІ УРЯДАМ БАГАТЬОХ КРАЇН СВІТУ ЗА ДОПОМОГУ, НАДАНУ НАШІЙ ДЕРЖАВІ У ЦІЙ ВКРАЙ СКЛАДНІЙ СИТУАЦІЇ.

СТОР. 3

●ПРЯМА МОВА

— У нас у планах є збільшення чисельності Збройних Сил України у зв'язку із загрозами, які перед нами сьогодні постають. І не тільки чисельності, а й оснащеності, кількості озброєння та техніки. Ми плануємо це зробити в межах розвитку Збройних Сил України у найближчий час. Обставини, які є сьогодні в Україні, змушують нас робити це дуже швидко і приймати відповідні рішення, — зазначив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак під час зустрічі з представниками воєнно-дипломатичного корпусу, акредитованого в Україні.

— Головним завданням, яке стоїть переді мною як міністром оборони, звичайно, є проведення швидких реформ для того, щоб побудувати міцну, підготовлену, добре оснащену армію, яка була б готова захистити нашу державу. Звичайно, це не робиться за один-два дні. У нас є план, ми зараз над цим працюємо. І я переконаний, що ми це обов'язково втілимо в життя.

— Основою та успіхом виконання бойових завдань будь-якого військового формування є матеріально-технічне забезпечення. Тут є багато проблем, які пов'язані не тільки з тим, що бюджет не дозволяє забезпечити Збройні Сили України в повному обсязі, а й з об'єктивними причинами, які заважають нам працювати. Ми знаємо, як їх вирішувати, і працюємо над цим.

●З ПЕРШИХ УСТ

ГОЛОВА ВІЙСЬКОВОГО КОМІТЕТУ НАТО ГЕНЕРАЛ КНУД БАРТЕЛС:

«СИТУАЦІЯ НА ДОНБАСІ АКТИВІЗУЄ СПІВПРАЦЮ АЛЬЯНСУ З УКРАЇНОЮ»

Світова спільнота продовжує тиснути на офіційний Кремль, який вперто не дотримується Мінських домовленостей. Своєю чергою політико-військовий альянс почав реалізовувати визначені Уельським самітом пріоритетні завдання співробітництва в оборонній сфері з Україною. Як НАТО допомагатиме зміцнювати обороноздатність нашої держави, трасформувати сектор оборони відповідно до євроатлантичних стандартів, нашому кореспонденту розповів голова Військового комітету НАТО генерал Кнуд Бартелс.

— Пане генерал, розкажіть, будь ласка, про мету вашого візиту в Україну та питання, що обговорювалися в Києві.

— Передусім зазначу, що мій візит до України відбувся на запрошення начальника Генерального штабу Збройних Сил України. Зрозуміло, що головною темою обговорення була ситуація на Сході вашої держави. Мій візит — це також свідчення солідарності НАТО з Україною, адже зараз ніщо не зможе замінити безпосередні контакти, що вкрай важливі в цей буремний для України та світової безпеки час. Я глибоко співчуваю з приводу тих людських втрат, яких зазнала Україна за останні кілька місяців. Водночас висловив подяку Україні за участь в операціях під проводом НАТО. Крім цього, в ході візиту мав на меті обговорити окремі питання особливого партнерства України та НАТО в оборонній і військовій сферах.

Фото з архіву «НА»

— Як ви оцінюєте ситуацію, що склалася на Сході України на сьогоднішній день?

— Вважаю, що Генеральний секретар НАТО, глави держав та урядів, які зустрічалися в австралійському Брісбені під час саміту Великої двадцятки досить точно висловилися з цього приводу, зазначивши, що виникла серйозна кризова ситуація. Передувала цьому анексія Росією Криму з використанням військової сили, що стало першим випадком такого вторгнення в іншу країну з 1945 року. Ця криза має важкі наслідки для всіх сторін конфлікту.

— Як нинішня ситуація на Сході нашої держави впливатиме на подальшу співпрацю України з Альянсом?

— Упевнений, і це вже доведено часом, що криза активізує співпрацю Альянсу з Україною, дасть новий поштовх розвитку двосторонніх відносин між окремими країнами-членами Альянсу та Україною, поглиблюватиметься співробітництво на військовому рівні, що уможливить досягнення Збройними Силами України належного рівня сумісності з військовими структурами країн-членів НАТО.

— Як світова спільнота сприймає офіційні заяви Кремля про непричетність до подій в Україні, що діаметрально не співпадає з тим, що практично реалізовує РФ на Сході нашої держави?

— Ця ситуація є руйнівною для довіри між Альянсом та Росією і серйозно ускладнює поліпшення наших відносин на майбутнє. Впевнений, що всі задіяні сторони конфлікту мають долучитися до загального діалогу. Але знадобиться чимало часу для того, щоб відновити довіру.

— В якому стані перебуває зараз співпраця НАТО з РФ?

— Зараз вона повністю призупинена.

СТОР. 2

Народна армія
25 листопада 2014 року

СВІТОВА БЕЗПЕКА

«НЕПРИПУСТИМО В XXI СТОЛІТТІ, ЩОБ ОДНА КРАЇНА НАМАГАЛАСЯ ЗМІНИТИ КОРДОНИ ЗА РАХУНОК СИЛИ»

Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з віце-президентом США Джозефом Байденом обговорили широке коло питань зі сфер безпеки і оборони, енергетики, фінансової підтримки та допомоги у реалізації реформ. Президент оцінив переговори як дуже плідні та подякував за це Джо Байдену, якого він назвав «добрим другом України», повідомила прес-служба глави держави.

— Допомога і координація від Сполучених Штатів Америки в ці часи є дуже знаковою, — сказав Петро Порошенко.

У питаннях безпеки та оборони співрозмовники дійшли повної згоди: «**...Найбільш прийнятним для забезпечення мирного процесу є формат тристоронньої контактної групи, де ми маємо забезпечити виконання ключових елементів мирного плану. Це негайне припинення вогню, створення буферної зони, негайний вихід на лінію розмежування, перекриття кордонів, виведення іноземних військових підрозділів та важкої техніки і негайний початок політичного процесу через проведення місцевих виборів за українським законодавством на тимчасово окупованій території Донецької і Луганської областей»**.

— Мирний процес нам потрібен як ніколи. Україна твердо дотримується всіх зобов'язань, які вона взяла на себе при підписанні Мінського протоколу і Мінського меморандуму, і ми дійшли спільної думки, що це базовий формат, який мають виконувати всі сторони, і ми зробимо все можливе, щоб це забезпечити, — зазначив глава держави.

Президент висловив подяку США за продовження співпраці в оборонній сфері.

Було також обговорено широке коло питань співпраці в галузі енергетики — від атомної енергетики до кризової координації у разі, якщо постачання газу стане проблемним. Петро Порошенко зазначив, що підписані у Брюсселі документи стали значним внеском в енергетичну безпеку Європи й України.

Щодо співпраці в реалізації реформ було домовлено, що США та європейські партнери надаватимуть Україні в цьому допомогу, зокрема консультативну і фінансову. Також Петро Порошенко і Джозеф Байден обговорили питання фінансової підтримки, які будуть координуватися з МВФ.

Своєю чергою віце-президент США привітав українців з успішними парламентськими виборами, які були визнані міжнародною спільнотою справедливими і вільними.

— Завдяки вашій хоробрості й жертвам Україна отримала шанс фундаментально змінити історію на краще, — зазначив віце-президент США та закликав українців скористатися шансом і побудувати демократію для успішного розвитку країни.

— Це просто неприпустимо в XXI столітті, щоб одна країна намагалася силою змінити кордони, щоб втручалася із застосуванням війська, бо її не подобаються рішення, які були прийняті сусідньою країною, — наголосив Джозеф Байден, додавши, що міжнародне співтовариство підтримує Україну.

— Америка не визнає і не буде визнавати російську окупацію та намагання анексії Криму, — наголосив він та запевнив, що коли Україна продовжить рухатися проголошеним курсом, США надаватимуть їй всіляку підтримку.

Звертаючись до Президента, віце-президент США сказав: «Я можу гарантувати, що доти, доки Ви, пане Президент, і Ваші колеги вірять у ваші зобов'язання щодо створення демократичного і процвітаючого суспільства, ви не будете самотні. США будуть з вами — вашим партнером і вашим другом».

УКРАЇНА–ЛИТВА

«ПРОГРАМА РЕФОРМ УРЯДУ МАЄ СПИРАТИСЯ НА УГОДУ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ І ЄС»

Під час робочого візиту в Україну Президента Литовської Республіки Далі Грибаускайте відбулося сьоме засідання Ради президентів України та Литовської Республіки, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко назвав візит Далі Грибаускайте символічним, оскільки декілька днів тому Україна відзначила річницю Революції гідності. Президент нагадав, що українці вийшли на акції протесту в листопаді 2013 року після того, як тодішня влада відмовилася підписувати Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

ПІД ЧАС ЗАСІДАННЯ СТОРОНИ ОБГОВОРИЛИ СПІВПРАЦЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЛИТВОЮ У ПРОЦЕСІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ, ДВОСТОРОННЮ СПІВПРАЦЮ В МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ, ТАКИХ ЯК ООН, ОБСЄ, РАДА ЄВРОПИ ТА НАТО, ВЗАЄМОДІЮ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ТА ЗАХИСТУ, КІБЕРНЕТИЧНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

— Ви допомагали нам на європейському шляху і сприяли підписанню Угоди про асоціацію, — сказав Петро Порошенко.

Глава держави наголосив на важливості для України на європейському шляху боротьби з корупцією і швидкого реформування країни. Він повідомив, що декілька днів тому була парафована коаліційна угода, яка, зокрема, містить антикорупційну програму.

— Програма реформ уряду має спиратися на Угоду про асоціацію між Україною і Європейським Союзом, — зазначив Петро Порошенко.

Президент Порошенко подякував Литві за підтримку територіальної цілісності України.

Своєю чергою Президент Литви зазначила, що Україна зараз переживає важливий період у своїй історії.

— Я сподіваюсь, що український народ зможе побудувати демократичну країну з європейськими цінностями і незалежністю, — наголосила вона. Даля Грибаускайте заявила: «Ми завжди будемо підтримувати український народ і рішення, які він приймає».

Під час засідання сторони обговорили співпрацю між Україною та Литвою у процесі євроінтеграції України, двосторонню співпрацю в міжнародних організаціях, таких як ООН, ОБСЄ, Рада Європи та НАТО, взаємодію у сфері безпеки та захисту, кібернетичної та інформаційної безпеки та військово-технічне співробітництво. Особливу увагу було приділено питанням енергетичної безпеки, співпраці в галузі енергопостачання та енергоефективності.

За результатами засідання було підписано Дорожню карту розвитку стратегічного партнерства двох держав на 2015–2016 роки, а також протокол сьомого засідання Ради президентів України та Литви.

Під час зустрічі президенти України та Литви також досягли домовленостей про співпрацю у військово-технічній сфері.

— Це є конкретна демонстрація підтримки в дуже складній ситуації, у якій зараз перебуває Україна через війну, яку агресор розв'язав на Сході України, — сказав Петро Порошенко.

Було погоджено збільшення до 50 осіб кількості українських військових-учасників антитерористичної операції, яких буде направлено на реабілітацію до Литви. Домовлено й про підготовку офіцерів та участь у багатонаціональних навчаннях на території Литви.

ГЕРОЯМ СЛАВА!

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ МУЖНЬОГО УКРАЇНЦЯ

У Посольстві Великої Британії в Україні відбулося урочисте відкриття пам'ятної таблички на честь Пилипа Коновала — єдиного українця, який отримав найвищу військову нагороду Британської імперії — Хрест Вікторії.

Пам'ять видатного українця вшанували дипломати Посольств Великої Британії та Канади, представники Адміністрації Президента України, Міністерства оборони, Міністерства закордонних справ, Ради національної безпеки і оборони України та громадські діячі. На події були присутні нащадки Пилипа Коновала правнучка Валентина Бортанюк та праправнучка Алла Ларіна.

— Ми пам'ятаємо українців, які гідно представляють нашу Батьківщину в різних куточках світу, — зазначив заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед. — Пилип Коновал став героєм не лише для британського та канадського народів, але й прикладом мужності та відваги для українських воїнів.

Меморіальну дошку, виготовлену у Великій Британії, спеціально доставили в Україну та встановили на території британського посольства в Києві. Пилип Коновал є одним із 175 чоловіків-іноземців, які удостоїлися Хреста Вікторії за службу під час Першої світової війни.

Нагадаємо, Пилип Коновал народився на Хмельниччині, але 1913 року емігрував до Канади, де й пішов служити до лав Канадських Експедиційних Сил.

Українець був капралом, коли у 1917 році Хрестом Вікторії його особисто нагородив британський король Георг V. При тому король сказав: «Ваш подвиг є найвідважнішим і непорівнянним у моїй армії. Прошу прийняти мою подяку».

Марина ХЛІБКО,
«Народна армія»

З ПЕРШИХ УСТ

ГОЛОВА ВІЙСЬКОВОГО КОМІТЕТУ НАТО ГЕНЕРАЛ КНУД БАРТЕЛС:

«СИТУАЦІЯ НА ДОНБАСІ АКТИВІЗУЄ СПІВПРАЦЮ АЛЬЯНСУ З УКРАЇНОЮ»

— Чи можна казати про якісь результати нашої співпраці по визначенню під час Уельського саміту напрямках?

— Практичним прикладом нашої співпраці є вже те, що я перебуваю з візитом в Україні. Начальника Генерального штабу Збройних Сил України запрошено взяти участь у засіданні на рівні керівників генеральних штабів, що відбудеться в січні наступного року в штаб-

Початок на 1-й стор.

квартирі НАТО. Це дозволить розвинути робочі відносини з його колегами як загалом, так і на двосторонній основі з окремими з них. Паралельно з цим ми організували декілька цільових трастових фондів, щоб будуть займатися конкретними питаннями співпраці. У цьому контексті НАТО реалізовуватиме нові програми з питань управління, зв'язку і комп'ютеризації (С4), матеріально-технічного забезпечення і стандартизації, захисту від кіберзагроз, соціальної адаптації військовослужбовців і стратегічних комунікацій.

НАТО також надаватиме Україні допомогу щодо реабілітації військовослужбовців, поранених під час бойових дій. До того ж посилиться консультативна роль персоналу НАТО, який працює у двох представництвах Альянсу в Києві. І в основі цього всього лежать питання стандартизації.

— Що передбачають заходи з оснащення Збройних Сил України?

— Це питання вирішується на двосторонніх засадах між Україною та окремими країнами-членами Альянсу. Оскільки збройні сили Альянсу належать конкретним державам, це є безпосереднім контактом України, з одного боку, та тих країн Альянсу, які мають намір і можливість допомагати Українському війську технікою та оснащенням.

— В якому форматі залучатимуться Збройні Сили України до участі в Силах реагування НАТО?

— Насамперед необхідно зазначити, що, попри складну воєнно-політичну обстановку та фінансово-економічні труднощі, Україна продовжує виконувати взяті на себе міжнародні зобов'язання щодо участі українського національного контингенту в операції Багатонаціональних сил в Косові та національного персоналу в тренувально-дорадчій місії Альянсу «Рішуча підтримка» в Ісламській Республіці Афганістан. Окрім того, Україна відновлюватиме діяльність Контактного пункту в межах операції «Активні зусилля». Використання українського фрегата стало першим випадком, коли країна-партнер у такий спосіб брала участь у межах операції НАТО «Океанський щит». Я, до слова, мав можливість відвідати той фрегат минулого року до початку кризи. Проте перспектива залучення України в подальшому залежатиме від результатів двосторонніх оцінок та домовленостей між Україною та НАТО. Впевнений, що існує чимало додаткових можливостей підвищення рівня задіяння Українського війська у Силах реагування НАТО, подальшої участі в поточних операціях під проводом НАТО, тренувань та спільних навчань. Але я думаю, що наразі головним пріоритетом для України є розв'язання поточної кризи.

— Декілька слів про подальше приєднання України до проектів Концепції «Розумна оборона», інших проектів у сфері озброєнь.

— Все починається зі стандартизації. Ми повинні мати спільну основу для подальшого розвитку. «Розумна оборона «головним чином стосується питань закупівель військового обладнання для армії. Чим більше країн купують ті чи інші обладнання, тим дешевше їм це обходиться. Знаю, що Україна має досить розвинений ОПК, що може бути також напрямом майбутньої співпраці України з країнами-членами НАТО. Альянс у даному випадку є лише структурою, яка сприяє полегшенню співпраці.

— Якою буде відповідь НАТО у випадку вторгнення Російської Федерації на територію якоїсь з країн-членів НАТО?

— Хочу сказати абсолютно чітко — будь-яка агресія по відношенню до країни Альянсу буде мати у відповідь потужний військовий удар від наймогутнішого у світі Альянсу. На Уельському саміті було прийняте рішення про створення спільних сил реагування підвищеної готовності. Зараз ми розробляємо модель цього підрозділу з урахуванням досвіду конфлікту, що відбувається сьогодні між Україною та РФ. Ці сили будуть готові для розгортання на території країни Альянсу за потребою. Це буде достатня сила. Сподіваюся, що на засіданні міністрів оборони, яке має відбутися на початку наступного року у штаб-квартирі НАТО, ухвалять фундаментальні рішення з цього приводу на основі рекомендацій військового керівництва Альянсу.

— Дякую за розмову.

Вадим КОВАЛЬОВ,
«Народна армія»

Народна армія
25 листопада 2014 року

ПРО ГОЛОВНЕ

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК СТЕПАН ПОЛТОРАК:

«ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ГОТОВІ ДО ВІДСІЧІ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ»

— Воєнно-політична обстановка, що склалася сьогодні довкола України, вимагає переосмислення підходів до підтримання національної безпеки України. Для виконання цього завдання в Україні триває комплексний огляд сектору безпеки і оборони. Міноборони вже надало пропозиції до проектів послання Президента України до парламенту та Стратегії національної безпеки, — повідомив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак під час зустрічі з представниками Київської асоціації військових аташе, акредитованих в Україні.

Він розповів, що Міноборони підготовлено проект нової редакції Воєнної доктрини України, в якому передбачено визнання воєнного та потенційного противника, уточнено питання сучасних воєнних загроз, розширено положення щодо застосування військової сили та відхід від позаблокового статусу України. Крім того, розпочато формування проектів Стратегічного оборонного бюлетеня України та Державної програми розвитку Збройних Сил України. Основні показники зазначених документів будуть взяті до уваги при опрацюванні проекту Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки.

— Ми вживаємо всіх можливих заходів для забезпечення збереження територіальної цілісності та суверенітету України. Збройні Сили завдяки допомозі керівництва держави, усього українського суспільства продовжують нарощувати бойові спроможності з метою виконання завдань за призначенням та готові до відсічі збройної агресії, — наголосив генерал-полковник Степан Полторак.

Він зазначив, що сьогодні ситуація на території Донецької та Луганської областей залишається стабільно напруженою, що обумовлено низкою факторів.

— Суттєво впливає на безпекову ситуацію Російська Федерація, яка після анексії Криму завуальовано підтримує дії терористів на Сході України. З 18.00 5 вересня Збройні Сили України продовжують дотримуватися режиму припинення вогню на території Донецької та Луганської областей, — повідомив Міністр оборони України. — Проте, незважаючи на режим припинення вогню, ситуація на території цих областей залишається вкрай напруженою, що обумовлено систематичним порушенням досягнутих домовленостей шляхом здійснення збройних провокацій з боку бойовиків проти українських військових і цивільного населення.

Генерал-полковник Степан Полторак зауважив, що в розв'язанні конфлікту на Сході України Міністерство оборони України надає важливого значення ролі міжнародних організацій.

— Ми продовжуємо тісну взаємодію зі Спеціальною моніторинговою місією ОБСЄ, яка працює в Україні. Визнаючи важливу роль Місії ОБСЄ у вирішенні конфлікту в Україні, ми будемо й надалі надавати підтримку співробітникам Місії у виконанні їхніх завдань з об'єктивного і неупередженого оцінювання ситуації на Сході нашої держави, діяльності, спрямованої на припинення збройного протистояння та відновлення миру, — сказав Міністр оборони.

— Ми вдячні урядам багатьох країн світу за допомогу, надану нашій державі у цій вкрай складній ситуації. Також дякую за кожне врятоване життя на Донбасі. За час проведення АТО за кордон направлено 41 військовослужбовця, 36 поранених знаходяться на реабілітації, започатковано співпрацю з Агенцією НАТО з питань реалізації Програми з фізичної реабілітації (протезування) військовослужбовців АТО, — повідомив він.

Генерал-полковник Степан Полторак також наголосив, що в умовах зовнішньої агресії проти України та зосередження матеріальних та фінансових ресурсів для забезпечення першочергових потреб Української армії, навчання військовослужбовців та працівників ЗС України за кордоном за сприяння країн-партнерів є одним з інструментів підготовки кадрів, що базується на досвіді армій провідних країн світу.

— Ми залишаємося відкритими і готовими взаємодіяти для розв'язання кризової ситуації насамперед мирним шляхом. Це потребує наших спільних зусиль. Упевнений, що з вашою допомогою та за підтримки світової спільноти ми переможемо в цій боротьбі. Дякую вам за підтримку України в цей складний для нас час, — зазначив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак та побажав представникам Київської асоціації військових аташе, акредитованих в Україні, щоб у їхніх країнах ніколи не було війни.

Сергій ВОРОНКОВ, «Народна армія»

ХРОНІКА АТО

ТЕРОРИСТИ ПРАГНУТЬ РОЗШИРЕННЯ ПІДКОНТРОЛЬНИХ ЇМ ТЕРИТОРІЙ

Ситуація в зоні проведення антитерористичної операції залишається напруженою. Інтенсивність обстрілів не зменшується. Бойовики не залишають спроб розширити підконтрольні їм території та здійснюють напади та обстріли позицій сил АТО на Донецькому, Дебальцевському, Луганському, Маріупольському напрямах та в районі Бахмутівської траси.

На **Дебальцевському напрямі** терористи з реактивних установок «Град» та мінометів п'ять разів обстріляли опорні пункти та блокпости сил АТО поблизу м. Дебальцеве. З самохідних артилерійських установок, мінометів, гранатометів та стрілецької зброї бойовики обстріляли українські позиції поблизу Вуглегірська, Нікішиного, Малоорлівки. Також терористи протягом 4 годин обстрілювали зі стрілецької зброї блокпост сил АТО поблизу н.п. Артемівськ. Наші військовослужбовці відкрили вогонь у відповідь та відбили напад.

На **Донецькому напрямі** протягом доби бойовики двічі обстрілювали з танків та артилерії позиції сил АТО на території аеропорту. Також з артилерії, мінометів та стрілецької зброї терористи багаторазово обстрілювали позиції сил АТО біля н.п. Піски, Авдіївка, Опитне, Тоненьке, Шуми та Майорське. Біля с. Славне бойовики застосували «Град». Аеропорт залишається під контролем українських військовиків. На підступах до аеропорту зосереджено достатньо сил, щоб за необхідності надати підтримку захисникам цього стратегічного об'єкту.

У районі **Бахмутівської траси** терористи з реактивних установок «Град» тричі обстріляли опорний пункт біля с. Кримське, а з мінометів — позиції українських військових поблизу с. Трьохізбенка.

У всіх випадках виявлення позицій ворожої артилерії чи живої сили українські військові завдавали ударів у відповідь.

З ініціативи української сторони відбулися перемовини представників спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні з бойовиками так званого «всевеликого войска донского» під керівництвом отамана Козіцина щодо створення умов для відновлення газо- та електропостачання с. Трьохізбенка. В неділю зранку українські ремонтники почали відновлювальні роботи. Проте бойовики порушили власні обіцянки та з гранатометів відкрили вогонь по бригаді робітників. Роботи довелося зупинити, щоб не наражати людей на небезпеку. Нагадаємо, що в н.п. Трьохізбенка внаслідок постійних обстрілів терористів вже більше трьох тижнів відсутній газ і понад місяць — електроенергія. В мирний час тут проживало близько двох тисяч осіб.

Залишається напруженою ситуація **на Луганському напрямі,** де бойовики з мінометів, гранатометів та стрілецької зброї інтенсивно обстрілювали позиції сил АТО біля смт. Станиця Луганська. З артилерії та мінометів терористи обстріляли м. Щастя та с. Макарове. Обстріли у районі Станиці Луганської зафіксували спостерігачі ОБСЄ.

Дещо зменшилася інтенсивність обстрілів на Маріупольському напрямі.

За добу загинули 3 військовослужбовці, 24 отримали поранення.

У Заліщиках **Тернопільської області** на базі військового шпиталю в межах програми «Добро людям» за сприяння благодійних фондів відкрито першу чергу реабілітаційних палат для воїнів-учасників АТО. Проект передбачає, що такі реабілітаційні центри створюватимуться в кожній області.

У Рівненській області волонтери групи «Допомога армії — Рівне» проводять цикл тренінгів з бойової тактичної медицини, навчаючи наданню долікарської медичної допомоги воякам, які захищають територіальну цілісність та суверенітет нашої країни.

Державна прикордонна служба отримала на рахунки 235 млн гривень для інженерного облаштування українсько-російського кордону та лінії розмежування в зоні АТО. Прикордонники вже визначили найбільш пріоритетні ділянки, на яких вже ведуться роботи.

За останні місяці рятувальники ДСНС доправили на Донбас 400 тонн гуманітарної допомоги. Це продукти харчування і предмети першої необхідності, на які було виділено 10 млн гривень з держбюджету для забезпечення першочергових потреб мешканців Донецької та Луганської областей.

СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ АТО

У Донецьку внаслідок чергового вогневого удару терористів пошкоджено будинки та господарські споруди в Куйбишевському і Петровському районах. Внаслідок обстрілів бойовиків у місті знеструмлено 339 трансформаторних підстанцій, пошкоджено газопровід у Кіровському районі. Через дії російських найманців без енерго- і газопостачання, а також опалення залишилися мешканці Куйбишевського, Київського та Ворошиловського районів Донецька.

Співробітники Служби безпеки України викрили і затримали диверсійно-підривну групу, що готувала вибух у приміщенні районного відділу МВС України, розташованому в густонаселеному районі Харкова. Під час оперативно-розшукових заходів СБУ встановила двох членів злочинної групи — громадян України 1964 та 1972 р.н. Старший із зловмисників працював дільничним інспектором райвідділу, який планувалося підірвати. Його поплічник був звільнений з лав МВС раніше та підтримував тісні стосунки з колегою по колишній роботі. Вибуховий пристрій планувалося активувати у час найбільшого скупчення людей у приміщенні райвідділу. Під час обшуку за місцем проживання одного із зловмисників було виявлено так звану «прилипаючу» міну «СПМ», яку планувалось використати для вчинення терористичного акту.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Президент Литви Даля Грибаускайте заявила, що вона підтримує надання Україні військової допомоги від Європейського Союзу. Литва є одним із найбільш послідовних партнерів України в питаннях протидії російській агресії.

Посол США в Росії Джон Теффт заявив, що поки немає ніяких явних кроків, які зробила б Росія для того, щоб вплинути на ситуацію у східних областях України. «Навпаки, ситуація там стає дедалі критичнішою», — зазначив він.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

● АРТПІДТРИМКА

АРТИЛЕРІЇ БОЯТЬСЯ І ВОРОГИ, І... СВОЇ

Артилерія, один із найстаріших родів військ, стала чи не головною ударною силою на Сході України. Переконуєшся, що недарма артилеристів називають «богами війни».

— Нашої артилерії бояться вороги, але побоюються і свої, — так категорично розпочав свою розповідь заступник командира гаубичного самохідного артилерійського дивізіону по роботі з особовим складом окремої танкової бригади майор Віталій Кирилов.

— Коли в бойовиків з'явились артилерійські засоби, вони почали менше застосовувати тактику засідок та прямого вогневого зіткнення. Почалася війна артилерії, до якої активно долучились артилерійські підрозділи російської армії, що розгорнулись на території РФ поблизу українського кордону. Потужні артобстріли нині ведуться постійно, і ми зазнаємо втрат, — продовжує офіцер. — Тому й бояться артилерії і чужі, і свої. З ворогами зрозуміло, адже артилерія завдає терористам важких ударів на великих відстанях. Наші ж знають, що поява САУ неподалік їхніх позицій означає, що після першого залпу незабаром прилетить відповідь. Причому дуже точно, як правило, не б'ють, тож якщо відхилення буде метрів 100–200, то влучать по позиціях піхоти або по розташуванню табору. Ось тому вони не в захваті від нашого сусідства.

Бракує повітряних розвідників

У професійному сленгу артилеристів практично не використовується слово «стріляти». По своїх цілях самохідники «працюють».

— Методика нашої роботи нехитра. Розвідка виявила противника, передала дані, артилеристи завдали удару, — розповідає Віталій Кирилов. — Безпілотників у нас мало, тому розвідка часто велась візуальним спостереженням, використовували агентурні дані про цілі або заздалегідь встановлені координати цілей, наприклад, блокпостів. До речі, так само робить і противник. Але при цьому в них більше можливостей, адже вони мають чимало безпілотників, та й місцеві часто «здають» наші позиції.

Професійно артилеристи зростали на очах. Швидко стали більш організованими, покращилась взаємодія, зросла точність вогню.

— Якось ми вираховували коригувальника, який знаходився на трубі однієї з покинутих шахт, — згадує майор Кирилов, — вже після другого пострілу наш коригувальник підтвердив пряме влучення просто в трубу з її руйнуванням. Так на одного їхнього корегувальника стало менше.

Свій вогонь артилеристи корегують самі. За певний час перебування в зоні АТО вони вже мали кількa власних досвідчених корегувальників, тож точність вогню батареї зросла.

— Мені також доводилось корегувати вогонь. Я ж закінчував Сумське артилерійське училище, три роки був командиром батареї, чотири роки — начальником розвідки дивізіону, тому знаю цю справу. Коли виходиш на завдання, головне — найти зручне місце для спостереження і вийти туди непоміченим. Бо нерідко підходяще місце знаходиться попереду позицій наших військ, на «нейтральній» території. Одного разу довелось бути в точці, яка знаходилась рівно під траєкторією польоту снарядів. Як наших, так і противника. Ми чули проліт кожного зі снарядів, і це незабутнє відчуття.

Артилеристи-агітатори

— Коли стояли під Георгіївкою, кожного ранку обмінювалися з противником «ранковими вітаннями». При цьому намагались зробити це першими, — розповідає Віталій Кирилов. — У нас були координати планових цілей плюс щоденні дані розвідки, які надавали спецпризначенці, тож треба було встигнути скоріше відкрити вогонь, щоб не дати можливості перехопити ініціативу.

Заступник командира гаубичного самохідного артилерійського дивізіону по роботі з особовим складом окремої танкової бригади майор Віталій КИРИЛОВ:

— У нинішній війні одну з ключових ролей відіграє саме артилерія. На початку АТО «роботи» в артилеристів було небагато, сторони більше вступали у вогневі контакти із застосуванням стрілецької зброї, та згодом ситуація змінилася.

А під Рубіжним артилеристи вперше вели стрільбу агітаційними снарядами. Це досить специфічне завдання. За мирного часу його вивчали лише в теорії.

За словами майора Кирилова, артилеристи завжди знали, куди стріляли. Навіть якщо командиру батареї давали тільки координати без зазначення конкретної цілі, ці координати завжди звірялися з картою.

— І якщо ділянка ведення вогню захоплювала житлові масиви або село, тоді ніхто вогонь не вів, — акцентує офіцер. — Ми принципово не стріляємо по житлових кварталах. Навіть якщо звідти стріляли по нас. Просто, зціпивши зуби, перечікували їхній обстріл. Чого не скажеш про бойовиків. Вони, здається, взагалі ніколи не переймалися тим, куди летять їхні снаряди чи міни.

— Була в терористів на озброєнні так звана «партизанка», — продовжує Віталій Кирилов. — Це три мінометні стволи, зварені між собою. Вона одночасно клала три міни. Бойовики робили один потрійний постріл і відразу міняли позицію. Тому полювати на них було марно. Якось під Металістом ми стояли поблизу одного села. У нашу сторону стрільнули з «партизанки», але влучили по місцевих мешканцях. Розліт 120-міліметрових мін становив 25–40 метрів, тому одна влучила в хату, друга — в сусідній сарай, третя впала в городі. Наші туди виїхали, але, на щастя, там ніхто не постраждав — бойовики поцілили в покинутий будинок. До речі, саме через це ми в населених пунктах ніколи не розміщувались, бо вогонь противника у відповідь неодмінно прийшовся б по цивільних.

150 хвилин під обстрілом

Перше правило життя на війні: чим нижче рівня землі, тим безпечніше. Це знали всі. Тому й намагались максимально закопуватись.

— Максимальний час мінометного обстрілу, під яким ми були, становив щось із 2,5 години, — розповідає Віталій Кирилов. — Ми тоді не стріляли у відповідь, бо вогонь по нас вели з села. Тому терпіли. А терористи цим користувались, підігнали на позицію своїх мінометів цілу вантажівку з боєприпасами і вели вогонь, поки вона не спорожніла.

— Зважаючи на періодичність обстрілів, нам доводиться проводити чимало часу в окопах і щілинах. Бувало, що в окопі доводилось сидіти роздягненим, у милі, із бронежилетом над головою. Це коли обстріл застав у душовій. А одного разу під Георгіївкою нас протягом дня не випускали з окопів, здійснюючи обстріл за обстрілом. Ми навчилися на слух визначати, яким боєприпасом по нас стріляють. Політ мінометної міни добре чути, тож й укритися можна своєчасно. Найнеприємніше, коли стріляють з гаубиць, бо політ снаряда до вибуху чути долі секунди. Так само, до речі, й танк. Його постріл також не чути.

У результаті обстрілів наша батарея втратила одного військовослужбовця. Він загинув від прямого влучення ворожого снаряда в самохідку. А напередодні він лишень відзначив день народження...

Три дні народження

Зі стрілецької зброї бойовики артилеристів обстрілювали рідко. Із кущів чергу-другу пустять, на тому й закінчувалось. Але під Рубіжним, де батарея стояла близько від передового краю, довелось вступити в бій. На щастя, відбилися, минулося без втрат.

— Тепер у мене три дні народження, — говорить Віталій Кирилов. — Перший — за метрикою, другий — коли біля мого УАЗика, в якому їхав, розірвався фугас. Воронка була глибиною по коліно, вочевидь, або від кількох мін 120 мм, або від снаряда 152 мм. Ударною хвилею геть порвало тент, кілька невеликих осколків пробили обшивку, а в нас навіть подряпин не було. А втретє зрозумів, що Бог врятував, коли під час обстрілу снаряди впали буквально за кілька метрів від бліндажа. Звичайно, не хотілось би учетверте випробовувати долю, але, якщо буде наказ, піду на передові рубежі країни. Україна в нас одна, мусимо її відстояти. На те ми давали присягу.

Роман ТУРОВЕЦЬ,
«Народна армія»,
із зони АТО

● НА ПЕРЕДОВОМУ РУБЕЖІ

ГІРСЬКІ ПІХОТИНЦІ НА ДЕБАЛЬЦЕВСЬКИХ ВИСОТАХ

Перед відправкою на Донбас особовий склад батальйону 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади належно підготувався на полігоні. Військовики пройшли всі етапи бойового злагодження, виконали стрільби, програму водіння, відпрацювали силу-силенну нормативів. Більше того, ці польові навчання проводилися під керівництвом офіцерів, які брали участь в антитерористичній операції на Сході України. Тобто вся їхня підготовка будувалася на реальному бойовому досвіді бувалих.

Наприкінці серпня гірські піхотинці зайняли позиції в районі Попасної Луганської області. Не солодко їм було вже з перших днів. Їхні позиції цілодобово обстрілювали з «Градів» та мінометів. Військовослужбовці 128-ї бригади вперто утримували позиції.

Мужньо захищали кожен метр визначеного району оборони. Особливо важливу роль відіграла мінометна батарея, яка своїм вогнем зупиняла зухвалі обстріли та наступи терористів.

Нині гірські піхотинці 128-ї бригади передислокувалися в район Дебальцевого Донецької області. Обстріляним та загартованим у боях воякам доручили ділянку передової, де супротивник усупереч Мінському протоколу від 5 вересня не припиняє бойові дії та намагається захопити місто як стратегічний населений пункт.

— Ситуація залишається напруженою. Опорні пункти взводів періодично піддаються обстрілам. Ворог очікує на відповідь і в такий спосіб намагається викрити нашу систему вогню, розміщення бойових засобів та підрозділів, — розповів командир роти капітан Дмитро Лисюк. — Проте ми не дозволяємо йому цього зробити, бо знаємо його задум і діємо відповідно до обставин. Іноді знищуємо занадто знахабнілі вогневі підрозділи. Але найчастіше не відповідаємо, як того вимагають Мінські домовленості.

Нині тут значно спокійніше, ніж декілька місяців тому. І цьому є кілька пояснень. Передусім — це умови місцевості, які роблять неможливими раптові напади ворога. Адже гірські піхотинці закріпилися на панівних висотах навколо Дебальцевого. До того ж діяти на випередження їм допомагає чималий бойовий досвід, набутий під Попасною.

Правильно та надійно облаштовані позиції опорних пунктів захищають як особовий склад, так і техніку навіть від такої грізної зброї, як реактивна система залпового вогню «Град». У цьому гірські піхотинці переконалися на власному досвіді. Словом, захищаються за всіма правилами військової науки. Також, за словами капітана Дмитра Лисюка, в його підрозділі добре налагоджений зв'язок. За допомогою сучасних радіостанцій «Моторола», якими військовослужбовців забезпечило Міноборони, ефективно здійснюється керування діями підлеглих. А ворог підслухати вже не може.

На жаль, Донбас досі «не відпускає» мешканців Закарпаття додому. Хоча гірські піхотинці дуже сумують за рідними та близькими, проте вони розуміють, поки на Донбасі ще не спокійно, вони мають бути тут.

Анатолій МАРКЕВИЧ,
«Народна армія»,
із зони АТО

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

ПРИКОРДОННИЙ ВОЯЖ ОЛЕКСАНДРА ЧУБА

Про блискавичний рейд наших десантників у тил ворога на допомогу затиснутим між кордоном і терористами механізованим підрозділам знають усі. Та мало хто розуміє, що без надійної броньованої та великокаліберної підтримки легкоозброєні відчайдухи навряд чи змогли б виконати це нелегке завдання.

Серед тих, хто пройшов тими вогненними маршрутами, були старший механік танкової роти старший солдат Олександр Чуб та його екіпаж.

— Я зі своїм танком потрапив до 95-ї аеромобільної бригади саме перед звільненням Слов'янська. З міста вже почали втікати терористи. Спочатку вискочили дві колони в різних напрямках. Одна, прикрившись людьми, прорвалася на Краматорськ. Друга — іншою дорогою… не пройшла. Її роздовбали вщент.

А коли спецпризначенці вже «працювали» в місті, екіпаж старшого солдата Олександра Чуба кинули на підсилення іншої спецгрупи.

— Пізніше ми дізналися, що допомагали «витягнути» з-під Савур-Могили оточені там та пошарпані російськими «Градами» підрозділи. Спочатку ми пройшли щойно звільнене Дебальцеве, проскочили між Шахтарськом і Торезом і… натрапили на великий ворожий блокпост. Коли наша бронегрупа до нього підійшла, по нас відкрили шквальний вогонь, але марно. Ми проскочили блокпост, з якого повтікали терористи. Дійшли майже до Савур-Могили. Але наш темп не всі змогли витримати, і колона розбилася на частини. «Броня» і артилерія опинилися попереду, а решта — позаду блокпоста, який терористи знову зайняли. Повернулися, аби пробити дорогу решті колони. На той час у нас вже було два танки — наш і трофейний. На останньому воювали… десантники. Серед них виявилися знайомі з бронетехнікою люди, ми їх лише трохи довчили. Коли підійшли до блокпоста, там панувала тиша. І було багато цивільних машин. Не атакувати ж цивільних!? Займаємо позицію, висилаємо розвідку. Та виявляє основні сили противника на іншому, новооблаштованому, блокпості — за 700 метрів від першого. Раптом по нас вдарили з гранатометів і ПТКРів. А нам і відповісти нема як, бо навколо люди, паніка. Відтягуємося з-під вогню, одночасно намагаючись прикрити цивільних. Що цікаво, через приціл бачив кілька телеоператорів. А вже надвечір нашим подзвонили й повідомили, що в інтернеті з'явився свіжий відеоролик про те, як «танки хунти стріляють по мирному населенню».

Зранку здійснили перехід у бік Савур-Могили. Розташувалися у визначеному місці. Тільки взялися обслуговувати техніку та озброєння, як по нас вдарили міномети. Ми швидко вийшли на позицію і подавили їх. І тут з-за російського кордону по нас вдарили «Гради». До цього я просто не вірив, що російська армія з російської території обстрілює наші війська. У голові не вкладалося, адже це — фактично відкрита збройна агресія! Причому не тільки я не вірив у таке. Подив і зневіра читалися на обличчях і десантників, і артилеристів, і спецпризначенців. Дуже шкода було техніку, яку тоді спалили наші «сусіди». Обстріл тривав цілий день до пізнього вечора. Від села, біля якого ми стояли, не залишилося нічого, а місцевість навколо наших позицій нагадувала місячний рельєф. Тоді згорів і мій танк.

Наступного дня десантники вигнали терористів із сусіднього села. Ворожі позиції прикривали три їхні танки. Один під час бою підірвався на власній міні, а два захопили неушкодженими.

— Один із трофеїв дістався мені. Що вразило — чудовий технічний стан танка. Одразу видно, що він дбайливо зберігався для майбутньої війни, а не стояв і чекав своєї черги на переплавку. Вся апаратура функціонувала без збоїв, все працювало без зауважень. Гвинтики, гроверочки — ніби щойно з заводу. Жодного підтікання оливи, жодної масної плямки. Навіть пилу немає, — розповів старший солдат Олександр Чуб.

— На радіостанції була наклеєна бирка з даними відповідального… російського офіцера, — додав старший солдат Олександр Чуб. — Відверто кажучи, у глибині душі я ще сподівався, що ворожі 64-ки — з артемівської бази зберігання. Цей танк і «Град» з-за кордону остаточно переконали: неоголошену війну проти України веде саме Росія. Після цього захоплені снайперські гвинтівки «Вихлоп» та ПТКР-и з російським маркуванням не сприймалися як дивина.

Далі рейдовій групі необхідно було організувати переправу для наших військ, що виходили з оточення поблизу кордону. Разом з десантниками панівну висоту, з якої все проглядалося на добрі півтора десятка кілометрів поблизу переправи, зайняли й танкісти. Але місцевість була досить складною: ліски, ярки. У них можна було сховати що завгодно. Так і вийшло. Ледве сапери навели міст і по ньому рушили перші машини — по них вдарила ворожа артилерія. Аби подавити вогонь, у зведеному підрозділі вирішили створити бронегрупу, щоб зімітувати наступ на ворожі позиції й відтягнути вогонь з переправи на себе. Але задум не спрацював. Чи ту бронегрупу вороги не помітили, чи вважали знищення переправи більш важливим завданням. Але майже добу всі міни, снаряди і ракети були спрямовані виключно на переправу.

— А потім «переключилися» на нас, адже ми теж добре їм дошкуляли, — розповів старший солдат Олександр Чуб. — Сиджу в танку, бачу перший розрив за 500 метрів від нас. Другий — ближче. Третій — ще ближче. Пристрілюються, негідники. Коли до наших позицій залишалося метрів сто, черговий снаряд зачепив сусідню висоту й розірвався там. Виявляється, ми були у своєрідній мертвій зоні. Але ситуація виявилася патовою: вони нас не можуть дістати, але й ми не можемо нікуди зрушити. Навіть більше: до нас теж ніхто не може пробитися. Два дні були ми в такій своєрідній облозі, прикриваючи переправу від атак ворога. Нарешті всі наші підрозділи переправилися через річку, і ми приховано залишили наші позиції.

Коли дійшли до Антрацита — краю шахт і териконів — зрозуміли, що найважче ще попереду. Всі терикони зайняті артилерією, в місті розташована реактивні установки терористів. Ми ж бо по містах не стріляємо. Та нам знову поталанило. Навколо міста було кілька наших розвідгруп, які володіли обстановкою і провели нас такими манівцями, про які не знав ворог. За два дні ми вже вийшли на перший наш блокпост у районі Чорнухиного.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

РОЗМІНУВАННЯ ПІД ОБСТРІЛАМИ

Дізнавшись, що від Повітряних Сил ЗС України формується зведений загін для відправки в зону антитерористичної операції, військовослужбовець служби за контрактом старший солдат Андрій Уваров, який служить на одній із баз зберігання, одразу ж доповів командиру про своє бажання відправитися на Схід України. На що отримав згоду і повідомив про це батьків.

— Вони поставилися до мого вибору з розумінням. Адже знають, що я не міг залишатися осторонь тих подій, які зараз відбуваються на моїй рідній землі, — розповідає Андрій. — Свого часу я сам обрав цей шлях у житті — захищати Батьківщину. І як можна сидіти в тилу, коли ворог зайшов у твою домівку?

Під час майже півторамісячного перебування в зоні бойових дій старший солдат Андрій Уваров разом з іншими військовослужбовцями утримував висоту, яка має для наших військ стратегічне значення, адже знаходиться між донецьким аеропортом, Авдіївкою, Пісками та Спартаком.

— З цієї висоти ми прикривали позиції наших військ, які утримували аеропорт та вели бої поблизу навколишніх населених пунктів.

Там, на передовій, в обов'язки старшого солдата Андрія Уварова, сапера за фахом, входило розмінування прилеглої території та знешкодження вибухонебезпечних предметів. Контрактнику доводилося це робити під постійними обстрілами. Їхні позиції терористи обстрілювали майже щодоби і неодноразово.

— Інколи обстріли тривали до двох годин. А іноді терористи зроблять з міномета 6–8 вистрілів і змінюють позицію. Тож роботи мені вистачало. Нерозірваних снарядів там дуже багато, різного маркування і калібру, — пригадує Андрій. — Дуже часто зустрічалися «розтяжки». Якось і сам підірвався на одній із них. Та того дня мій ангел-охоронець, напевно, був поруч: я відчув, що торкнувся дроту, і почув характерне клацання відлетілого запобіжника. Та й граната РГД знаходилася від мене на певній відстані. Я встиг впасти на землю, що і зберегло мені життя. Тільки на руці залишився синець від удару каменем. За ті декілька секунд у мене все життя перед очима пробігло.

Наступного разу його колона потрапила під обстріл з «Градів». Та й тоді він не постраждав. Тільки згоріло багато особистих речей.

— Зараз можу з упевненістю сказати, що я не помилився, добровільно поїхавши на Схід України, де тривають бойові дії. Ми там потрібні. Підтвердження цього неодноразово отримував під час спілкування з тамтешнім населенням, — продовжив старший солдат Андрій Уваров. — Більшість мирних мешканців вдячні нам за те, що ми відстоюємо Україну.

Роман ВУС, «Народна армія»

Народна армія
25 листопада 2014 року

●ВІТЧИЗНЯНИЙ ВИРОБНИК

«ОМУТ» СХОВАЄ ЛІТАК ВІД ЗРК

Практика застосування авіації Збройних Сил України в бойових діях на Сході країни показала, що в умовах активного використання противником засобів ППО, відсутність на наших літаках і вертольотах комплексів захисту від керованої зброї створює неабияку загрозу повітряним суднам. Вітчизняні виробники мають розробки в царині захисту авіації.

Одним із таких прикладів є створений київським ТОВ «Радіонікс» комплекс захисту «Омут», який на сьогодні здатний захистити бойові літаки від зенітно-ракетних комплексів з радіолокаційними системами управління зброєю. На підприємстві розробили і виготовили дослідний зразок комплексу радіоелектронного захисту (РЕЗ) «Омут-КМ», який планується представити для проведення льотно-конструкторських випробувань на літаку Су-25 в Азербайджані. Зараз ведуться переговори з азербайджанською стороною про можливу участь нашого виробу в проведеному ВПС Азербайджану тендері на оснащення штурмовиків Су-25 засобами радіоелектронного захисту, повідомляє Defense Express.

При цьому слід розуміти, що бойові втрати авіації українських Повітряних Сил під час АТО є не прикрою випадковістю, а результатом недостатньої захищеності повітряних машин. Тому наявність на наших літаках і вертольотах систем оптико-електронного та радіоелектронного захисту — це питання можливості виконання бойового завдання і, що не менш важливо, захисту життя наших льотчиків...

Але при цьому ні «Омут», ні його іноземні аналоги не стоять на озброєнні нашого війська. Слід також зважати, що нормативна база, яка визначає порядок прийняття військової техніки на озброєння, не змінювалася багато років. Тож поки в Україні не будуть прийняті нормативні акти, аналогічні чинним положенням в Євросоюзі, не буде налагоджене цивілізоване приватно-державне партнерство у сфері розробок ОВТ та не забезпечене реальне державне фінансування виконаних робіт, доти український ОПК буде тупцювати на місці, а переозброєння війська може тривати багато років.

У конструкцію комплексу РЕЗ «Омут-КМ» для вдосконалення його параметрів постійно вносяться зміни. Наприклад, впровадили електронне сканування площини поляризації, перетворювачі для аналізу поляризаційних складових сигналу, систему миттєвого аналізу і відтворення частоти радіоелектронного засобу (Digital Frequency Radio Memory), надширокосмугові твердотільні підсилювачі потужності. Тобто виходить, що від початкового комплексу «Омут-К» практично нічого не залишилося. Зразок, який збираються випробувати, — це вже «Омут-КМ». Зовні ці два вироби мало чим відрізняються, але внутрішньо вони змінені на 80%.

У сучасному варіанті виконання комплекс РЕЗ «Омут-КМ» ставить імітаційні перешкоди РЛС зенітно-ракетним комплексам, а також радіолокаційним головкам самонаведення практично всіх типів, що знаходяться в діапазоні його робочих частот. Як показує практика, бойові літаки українських ПС Су-25, МіГ-29 і Су-24М у зоні проведення АТО збивають з використанням комплексів «Бук-М1». Якщо ескалація конфлікту не буде зупинена, то прогнозується поява в районі бойових дій і таких зенітно-ракетних комплексів, як «Бук-М2» з ракетами 9М317А, оснащеними активними радіолокаційними головками самонаведення, а також зенітний ракетно-гарматний комплекс (ЗРГК) «Панцир-С1».

Спочатку як основний канал для варіанта «Омут-К» був обраний діапазон 8–12 гГц, але у зв'язку із сучасними реаліями основний діапазон для комплексу «Омут-КМ» був суттєво розширений для забезпечення протидії таким ЗРК, як «Бук-М1» і «Бук-М2». Опційно діапазон комплексу «Омут-КМ» може бути розширений до 0,8–18,0 гГц.

ЗРГК «Панцир-С1» містить дводіапазонну радіолокаційну систему виявлення і управління, яка працює в сантиметровому і міліметровому діапазонах, що суттєво ускладнює її пригнічення. Наявність у складі «Панцир-С1» восьмиміліметрового радіолокатора робить цей ЗРГК дуже серйозною зброєю, оскільки в даний момент відсутня можливість створення ефективних засобів протидії в цьому частотному діапазоні.

●МОДЕРНІЗАЦІЯ АВІАПАРКУ

«СУШКУ» ОНОВИЛИ

Повітряні Сили Збройних Сил України почали отримувати відновлені фронтові бомбардувальники Су-24М. Перший оновлений літак уже передали льотчикам на Державному підприємстві Миколаївський авіаремонтний завод «НАРП». Надзвуковий бомбардувальник пройшов відповідну модернізацію і отримав нове піксельне забарвлення, повідомили у прес-центрі Повітряних Сил Збройних Сил України.

Су-24 призначений для завдання точкових ударів по позиціях противника, прориву ППО і знищення важливих об'єктів. Бомбардувальник завдяки крилу змінюваної стріловидності може ефективно застосовуватися на будь-яких швидкостях від мінімальних до надзвукових, а також здатний летіти в режимі «обгинання рельєфу» на мінімальній висоті в режимі автопілота.

Варто зазначити, що питання гострої потреби у фронтових бомбардувальниках Су-24 неодноразово обговорювалося. І, як бачимо, у відомстві перейшли від слів до діла. Сьогодні на авіаремонтних заводах продовжують відновлювати парк бойових повітряних машин. Незабаром авіаційні з'єднання отримають ще кілька відремонтованих літаків різних типів, зокрема і бомбардувальників.

●ПЕРСПЕКТИВНА РОЗРОБКА

«ПАСТКА» ДЛЯ РАКЕТ

Українські літаки фронтової авіації потребують оснащення новими системами захисту від ворожих засобів ураження з радіолокаційними головками самонаведення. Із цим завданням може впоратися, наприклад, найбільший європейський виробник високотехнологічних систем оборонного призначення італійсько-британська компанія Selex ES. На даний час вона веде переговори з однією з приватних українських компаній щодо практичної реалізації цього проекту.

Як відомо, в Україні на літаки і вертольоти встановлюється новий комбінований пристрій викидання перешкод «Адрос» КУВ 26–50, розроблений науково-виробничою фірмою «Адрон», відомої системним підходом до захисту літальних апаратів. КУВ 26–50 призначений для розміщення і викидання з одного пристрою хибних теплових цілей калібрів 26 і 50 мм. В одній балці, яка підвішується до вертольота, розміщується 20 патронів калібру 26 мм та 10 патронів калібру 50 мм. Їхнє застосування призводить до появи хибної інформації про місцезнаходження вертольота у просторі та, як наслідок, до невлучення ракети. Такі пристрої можуть застосовуватися на всіх етапах польоту як у ручному, так і в автоматичному режимі (разом із датчиком виявлення пуску ракет) для ефективної протидії переносним зенітним ракетним комплексам.

Проте, як показала світова й українська практика, сьогодні захисту літаків від засобів ураження з інфрачервоною головкою самонаведення вже недостатньо. На черзі — боротьба із сучасними ракетами з радіолокаційним наведенням. Так, провідна європейська компанія Selex ES розробила вистрілювану пастку Brite Cloud на базі технології DRFM (Digital Radio Frequency Memory). Brite Cloud — це активна зовнішня радіолокаційна пастка. Вона дозволяє обдурити радіочастотні головки самонаведення ракет і радари управління вогнем противника. Частота, на якій працює вистрілюваний патрон Brite Cloud може бути різною і вона встановлюється перед встановленням у пристрій, з якого вистрілюється. Що важливо, Brite Cloud має дуже цікавий потенціал для подальшої модернізації. Вона передбачає можливість перебудови робочої частоти «пастки» — спочатку безпосередньо з кабіни пілота, а в ідеалі — в автоматичному режимі, з урахуванням діапазону опромінювального випромінювання засобів противника.

До речі, в жовтні поточного року європейська вистрілювана «пастка» була представлена на стенді науково-виробничої фірми «Адрон» під час виставки «Зброя та безпека», що традиційно проводилася у столиці. При цьому, за словами начальника конструкторського відділу цієї фірми Леоніда Макарова, європейські та українські фахівці дуже швидко знайшли спільну мову щодо застосування цієї розробки в інтересах українських Повітряних Сил або в інтересах інших країн, оскільки фактично ця система може встановлюватися на будь-який реактивний літальний апарат. При цьому НВФ «Адрон» зокрема має доопрацювати свій пристрій КУВ 26–50 для встановлення в нього 55-мм (застосовується у країнах НАТО) радіолокаційних пасток Brite Cloud, які мають вистрілюватися автоматично при опроміненні літака радарами противника або радіолокаційними головками самонаведення ворожих ракет.

Також варто додати, що подальшим кроком до підвищення ефективності протидії загрозам у повітрі може стати встановлення на українські літаки нової системи попередження про радіолокаційне опромінення. Система масою менше 11 кг під назвою SEER300 (також від компанії Selex ES) забезпечує інформування пілота про опромінення його літака в діапазоні 2–18 гГц, а також автоматично активує засоби протидії за оптимальними алгоритмами.

Сергій ВОРОНКОВ,
«Народна армія»

●МІЖНАРОДНА ВИСТАВКА

АЗІЙСЬКИЙ ПРОСТІР ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ АВІАДВИГУНІВ

Державний концерн «Укроборонпром» представив перспективні зразки озброєння та військової техніки, виготовлені на підприємствах вітчизняного ОПК, на міжнародній виставці «AIR SHOW CHINA-2014». Традиційно стенд концерну привертав неабияку увагу відвідувачів. Серед них був і китайський високопосадовець — екс-голова українсько-китайської міжурядової комісії з питань ВТС, а нині — член Всекитайських зборів народних представників генерал-полковник Лі Андун. Він наголосив на незмінному курсі стратегічного партнерства між нашими країнами, повідомляє прес-служба концерну.

Крім того, експозицію відвідав президент китайської авіаційної корпорації «AVIC» Лін Цзумін. Він налаштований на глибоку співпрацю КНР з Україною, при цьому зауважив, що китайська сторона зацікавлена в якнайшвидшому завершенні переговорного процесу щодо організації виробництва авіаційних двигунів АІ-322 та АІ-322ф на території Китаю.

●ПІДСИЛЕННЯ ФЛОТУ

ВОДНИЙ ПРОСТІР ПАТРУЛЮВАТИМЕ «ГЮРЗА»

У 2015 році ВМС України отримають два нові артилерійські катери проекту 58155 «Гюрза-М».

Артилерійські катери мають збудувати на заводі «Ленінська кузня» до кінця 2015 року з можливостями виконання завдань на них у морі та на річках, повідомляє «Україна промислова».

На «Чорноморському суднобудівному заводі», що в Миколаєві, будується корвет проекту 58250. Відсоток готовності корабля на сьогодні становить 43%.

ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА

НЕБЕЗПЕЧНИЙ «СИНДРОМ ВІЙНИ»

— Армія, що воює, пропускає крізь себе велику кількість людей, яких після демобілізації виплескує в цивільне життя, вносячи в нього при цьому особливості мілітаризованої свідомості та суттєво впливаючи на подальший розвиток соціуму.

З цієї безапеляційної заяви розпочалася наша розмова з фахівцями відділу супроводження заходів психологічної підготовки Науково-дослідного центру гуманітарних проблем Збройних Сил України Ольгою Еверт та Анною Баца.

— Як красномовно засвідчують останні події, діапазон впливу фактору війни на людську психіку виявився надзвичайно широким, — продовжила свою розповідь Ольга Еверт. — Якщо зважати лише на психологічні наслідки для особового складу діючої армії, виявляється, що негативний вплив охоплює широкий спектр психологічних явищ. У них зміни людської психіки коливаються від явних патологічних форм до зовнішньо малопомітних, прихованих, пролонгованих, «відтермінованих» реакцій.

— Говорячи про виникнення так званих «в'єтнамського», «афганського» чи «чеченського» синдромів, фахівці-психологи мають на увазі клінічні прояви як наслідок бойових психічних травм чи бойової втоми, — зазначає Анна Баца. — Якщо ці прояви залишити без належної уваги, вони переходять у посттравматичні стресові розлади, які тривожитимуть людину решту її життя. За своїми симптоматичними проявами «афганський» та «чеченський» синдроми дуже схожі з «в'єтнамським» синдромом, який був уперше офіційно встановлений в американських солдатів, які повернулися додому після війни 60–70-х років минулого століття.

За спостереженням американських вчених, більшість солдатів, що повернулися з В'єтнаму, так і не змогли знайти своє місце в житті. І причини були насамперед не матеріального, а саме соціально-психологічного плану: суспільство свідомо чи несвідомо відторгло від себе «в'єтнамців», що повернулися до нього іншими, відмінними за поведінкою від решти співгромадян. 20% американських військовослужбовців, що брали участь у тій війні, набули хронічних форм різноманітних психічних розладів. Водночас чимало колишніх солдатів-ветеранів в'єтнамської війни ставали на шлях злочину. Втім «в'єтнамський синдром» розвивався поступово, а час лише загострював його ознаки.

Але висновки все ж було зроблено. До подолання наслідків «в'єтнамського» синдрому долучилися кращі психологи. Дві сотні елітних госпіталів уже багато десятиліть активно займаються лікуванням ветеранів в'єтнамської війни.

Що ж робиться на пострадянському просторі задля подолання наслідків «афганського» чи «чеченського синдромів» — про це офіційна російська статистика скромно замовчує. Проте після виведення радянських військ з Афганістану один американський лікар-психіатр сказав своєму радянському колезі: «На ліквідацію наслідків війни у В'єтнамі, зокрема на психічну реабілітацію хлопців, що там воювали, витрачено грошей не менше, ніж на саму війну. На вас чекає те ж саме».

Наслідки «інтернаціонального обов'язку»

— 70% радянських «воїнів-інтернаціоналістів» з числа рядових, які брали участь у бойових діях під час локальних війн в Афганістані, а також бійці, що воювали в Карабаху, Абхазії, Таджикистані й Чечні, повернулися додому з війни, маючи стійкі психічні розлади, — наводить дані російських медиків Анна Баца. — В офіцерів та прапорщиків цей показник був дещо нижчий. Проте у 15 — 20% військовослужбовців-ветеранів «гарячих точок» патологічні стани, пов'язані зі стресом, набули хронічної форми.

— До того ж, за даними на листопад 1989 року, 3700 ветеранів афганської війни «сиділи» в радянських тюрмах за скоєння кримінальних злочинів. А кількість розлучень та гострих сімейних конфліктів у сім'ях учасників афганських подій сягнула 75%, — доповнює інформацію Ольга Еверт. — Чимало ветеранів страждали від алкоголізму та наркоманії. Також спостерігалися випадки самогубств чи спроб їх вчинити. Більше двох третин ветеранів не були задоволені роботою, часто змінювали її через конфлікти з оточуючими. Кожен другий з ветеранів був готовий у будь-який момент повернутися назад — на війну.

Згідно з опитуванням до 12% російських учасників бойових дій останніх років хотіли б присвятити своє життя військовій службі за контрактом в будь-якій армії, що воює, тобто по суті стати найманцями. Таким уже байдуже, кого вбивати. Аби платили гроші. За висновком фахівців-психологів — це прямий наслідок наявності суттєвих проблем в їхній свідомості.

А чи це не з їхнього числа вербують нині найманців для ведення загарбницької війни в Україні? На жаль, відомі непоодинокі приклади, коли ветерани-«афганці», колишні побратими, нині стріляють один в одного на Сході України. Але по обидва боки лінії фронту знаходяться різні ветерани: «наші» афганці свідомо й безстрашно захищають від ворогів свою Вітчизну, а «їхні» — захопили нашу землю, заробляючи «на крові» гроші та втамовуючи свої хворобливі звірячі інстинкти.

Сам на сам

За підтвердженням цього висновку не треба далеко ходити, адже навіть просто вдивляючись в обличчя терористів, аналізуючи їхні вчинки та заяви, можна дійти узагальненого висновку: більшість із них яскраво демонструють основні ознаки посттравматичного стресового розладу.

Це насамперед нестійкість психіки, часом навіть психопатія, прояви особливих видів агресії: невиправдана жорстокість, схильність до катувань. Водночас їх переслідує страх нападу ззаду, ідентифікація себе з убитими, вкрай негативне ставлення до соціальних інститутів. А ще, як стверджують очевидці, — істеричність, підвищена конфліктність, жорстокість, нервові зриви. Водночас багато скаржаться на порушення сну, нав'язливі спогади, відчуження, втому й апатію.

Втім, як запевняють фахівці, це прояви природної реакції організму на наслідки тривалого фізичного і нервового напруження, перенесеного в бойовій обстановці. Але ступінь негативного впливу на бійця коригується зокрема й мотивом, за яким він воює. Тож, можу припустити, що стресостійкість та налаштованість «на перемогу» в наших «кіборгів» набагато вища, ніж у їхніх ворогів. Хоча і в наших бійців потреба в отриманні психологічної допомоги з кожним днем війни зростає. А якщо вчасно не надавати їм належну психологічну допомогу, то, за словами одного з американських ветеранів в'єтнамської війни, «поширеними наслідками війни стають цинізм, нігілізм та втрата сенсу життя».

— Зараз Президентом України підписано доручення, в якому пропонується Міністерству оборони спільно з Міністерством охорони здоров'я України підготувати Державну програму соціально-психологічної адаптації учасників АТО, — констатує директор НДЦ ГП ЗС України Назім Агаєв. — Тому я переконаний, що невдовзі заходи із психологічної реабілітації військовослужбовців Збройних Сил та інших військових формувань України з разових волонтерських акцій перетворяться на системні та результативні дії в усіх ланках військового організму.

Володимир КОРНІЯКА, «Народна армія»

ДУМКА ФАХІВЦЯ

Заступник начальника Військово-медичного клінічного центру Південного регіону з медичної частини полковник медичної служби Юрій САХНО відзначає наявність у наших солдатів, які повертаються із зони АТО, ознак психоемоційних стресів, схожих на прояв «афганського синдрому»:

— Практично всі бійці відчувають чимале психоемоційне перевантаження, — констатує Юрій Сахно. — Невдовзі військовим психологам доведеться мати справу із «синдромом АТО». Утім, будь-яке позитивне спілкування з людьми, приміром, концерт чи просто щиросердна бесіда, може допомогти військовослужбовцю повернутися до нормального життя.

НАСЛІДКИ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПЕРЕНАВАНТАЖЕНЬ

РОЗСТРІЛ ПІД ВПЛИВОМ СТРЕСУ

38-річний штаб-сержант Роберт Бейлс на початку березня 2012 року розстріляв 16 мирних афганців. За цей вчинок він був засуджений американським судом до довічного ув'язнення.

Проте адвокати Бейлса наполягали, що їхній підзахисний заслуговує на полегшення покарання, бо розправу над жінками та дітьми він вчинив під впливом стресу від тривалої служби в «гарячих точках». Адже до Афганістану сержант воював і був поранений в Іраку. Тож, на думку захисту, в цьому випадку мав місце так званий «в'єтнамський синдром».

Армійський послужний список штаб-сержанта містив більше 20 нагород і заохочень. Він відслужив в армії 11 років, пройшов курси снайперів, до останньої поїздки в Афганістан тричі був у відрядженні в Іраку, двічі був поранений. В Афганістані його призначили працювати з афганськими силами безпеки, координувати охорону сіл — саме тих, в яких він потім і здійснить убивства.

Під час судового розгляду адвокат Бейлса стверджував, що напередодні бійні сержант бачив, як вибухом відірвало ногу його другу. Після цього ввечері перед трагедією Бейлс багато пив, попри заборону алкоголю у військових зонах. Захисник сержанта наполягав на версії посттравматичного стресу, буцімто Бейлс через численні відрядження в «гарячі точки» і постійне напруження просто «зійшов з рейок», тож має вважатися непідсудним. Втім сержанта, який повністю визнав свою провину, таки було суворо покарано.

Народна армія
25 листопада 2014 року

●МАЙБУТНЄ ВІЙСЬКА

«ОБЕРИ ПРОФЕСІЮ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ»

Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

У межах інформаційно-профорієнтаційної акції «Обери професію захисника Вітчизни» на базі Військової академії м. Одеса відбулася зустріч учнів випускних класів з майбутніми офіцерами Збройних Сил України.

На початку заходу в актовому залі юним гостям був продемонстрований відеоролик про історію створення військового вишу. Потім гостей ознайомили з умовами проживання і навчання курсантів. У супроводі офіцерів та курсантів академії юнаки та дівчата оглянули навчальні класи, стрілецький тир, їдальню, гуртожитки, повітрянодесантний комплекс тощо. Під час ознайомлення з військовою технікою школярі поспілкуватися з курсантами-учасниками АТО.

За словами заступника начальника Військової академії м. Одеса по роботі з особовим складом полковника Сергія Пальчика, головною метою зазначеного заходу стало надання молоді можливості отримати певне уявлення про особливості військової професії.

— Ми намагалися розповісти майбутнім випускникам шкіл про сьогодення військово-навчального закладу, а також ознайомити їх з особливостями підготовки майбутніх офіцерів Збройних Сил України. Все це обов'язково сприятиме вихованню в юні гордості за своє військо, — зазначив офіцер.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Одеса

●ЗВЕРНЕННЯ ДО БІЙЦІВ АТО

«УСЯ УКРАЇНА МОЛИТЬСЯ ЗА ВАС, НАШІ ЗАХИСНИКИ!»

Руслана Лижичко відома всьому світу не лише енергійною музикою та перемогою на «Євробаченні-2004», а головне — своєю активною громадянською позицією та постійною підтримкою військовослужбовців. Співачка стояла разом із майданівцями під час Революції гідності, була голосом правди про події в Україні під час закордонних поїздок та допомагала звільняти військовополонених у зоні АТО.

Сьогодні вона вкотре звертається до наших мужніх захисників:

— Хлопці, ми з вами! Перебуваючи там, на лінію вогню, пам'ятайте, що в Україні є сміливі дівчата. Амазонки нікуди не зникли. Я вже багато разів чула від жінок: «Дайте можливість вступити в батальйон! Дозвольте бути поруч з нашими чоловіками на передовій!» Ідея створювати жіночі батальйони вже виникала не один раз. І якщо вона втілиться в життя, я буду готова туди вступити.

Але коли ми їздили в зону АТО до вас і ділилися цією ідеєю, ви мені відповідали: «Жінки можуть влучно стріляти і швидко бігати. У них може бути чудова фізична підготовка, але ми, чоловіки, ні в якому разі туди не допустимо наших жінок. Навіть не мрійте!»

Та ми повинні всі чітко розуміти, що це війна без правил. На жаль. І ми не воюємо. Ми з вами зараз захищаємо нашу землю, наших людей і наше майбутнє.

Тому, хлопці, тримайтеся там! Адже саме від вас залежить, чи будуть формуватися жіночі батальйони. Завжди пам'ятайте, що ми з вами! І вдень, і вночі. І за сто кілометрів, і поруч з вами. Якщо ви скажете, що ми потрібні вам на передовій, то все українське жіноцтво за першим покликом прийде на підмогу. Будьте впевнені в цьому.

Ми постійно молимося за вас, наші захисники! Нехай береже вас Бог!

Записала Марина ХЛІБКО, «Народна армія»

●УКРАЇНСЬКИЙ РОК НА ДОНБАСІ

ЗАКРИТИЙ АЕРОПОРТ ПРИЙНЯВ... «НЕМО»

Перед бійцями батальйону «Горинь» виступили співаки гурту «НЕМО». Соліст гурту Анатолій Іванюк, фронтмен Андрій Смакула та гітарист Віталій Іванюк подарували солдатам та офіцерам якісний український рок. Незвичним був майданчик для виступу, адже концерт відбувся в непрацюючому нині терміналі цивільного аеропорту міста Краматорськ, який цього літа упродовж декількох місяців утримували в облозі наші воїни.

Музиканти не добирали якогось особливого репертуару для поїздки на Донбас: співали хіти, які давно уподобали українці. Зокрема, їхня пісня «Незнайомий брат» викликала неабиякі емоції у військових, адже в ній співається про тих, хто віддав життя за право жити у вільній країні.

— Військові — дуже бажана і щира аудиторія. Вони жертвують своїми життями і здоров'ям, боронячи нашу землю. Тож про те, приїжджати чи ні, навіть не йшлося. Хоча концерт відбувався в польових умовах, на холоді, емоції наших хлопців «підзаряджали» і зігрівали нас, — говорить соліст гурту Анатолій Іванюк. — Спостерігаючи на закрите нині летовище та на будівлю аеровокзалу, відчуваєш сум і біль у серці.

Адже тут замість війни мали б злітати і сідати цивільні авіарейси, поспішати у своїх справах люди. Зараз цього немає.

До слова, бійці АТО одними з перших почули новий твір гурту «Моя рідна земля», написаний для українців, яких доля розкидала по світу. У найближчих творчих планах артистів випуск нового альбому, який матиме однакову з презентованою в АТО піснею назву. Природно, що присвячений він буде героїзму і незламному духу українців.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ, «Народна армія». Із зони АТО

●«СИЛА В ЄДНОСТІ»

ВІЙСЬКОВИМ — ПОНАД 100 КІЛОГРАМІВ... ГРИВЕНЬ

Студенти Чернігівського національного технологічного університету провели благодійний ярмарок на підтримку українських військовослужбовців, які беруть участь у антитерористичній операції, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Поблизу головного корпусу вишу студенти облаштували 5 імпровізованих ярмаркових вулиць. Там вони дивували гостей та перехожих найрізноманітнішими розвагами, конкурсами та смачним частуванням.

Апогеєм ярмарку став фінал благодійної студентської акції «Сила в єдності», що тривала протягом вересня-листопада. Кожен студент, викладач та працівник університету зробив мінімальний внесок — по одній металевій гривні до благодійної скриньки. Усі гроші, які 12-тисячний колектив вишу зібрав для підтримки українських вояків, зсипали до спільного пакунку на університетському подвір'ї. Результат акції — мішок із національною валютою вагою понад 100 кілограмів.

Організатори благодійного заходу розповіли, що зібрані кошти підуть на потреби наших армійців, які відстоюють незалежність України у боротьбі з незаконними збройними формуваннями.

●МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ДОПОМОГА СТОМАТОЛОГІВ ВІЙСЬКУ

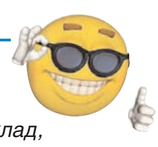
У столиці відбулася VI Міжнародна науково-практична конференція на тему: «Міждисциплінарний підхід до лікування захворювань тканин пародонта. Міф або реальність?» Провідні фахівці України та Європи обговорили питання запровадження пластичної реконструктивної пародонтології.

Досвідом профілактики, діагностики захворювань тканин пародонта, лікування з використанням лазерів, автоматизованих програм, інших інноваційних методів поділилися як вітчизняні фахівці, так і їхні закордонні колеги.

Особливість проведення цієї Міжнародної конференції полягала в тому, що учасники заходу мали внести реєстраційний внесок за участь у конференції, розмір якого становив від 300 до 500 гривень. Як повідомила у вступному слові президент Асоціації лікарів-пародонтологів України, доктор медичних наук, професор Галина Білоклицька, вперше з моменту створення такої громадської організації ця конференція проводиться за умов неоголошеної війни на Сході нашої держави. Тому її організатори вирішили всі кошти від реєстраційних внесків спрямувати на медичну реабілітацію українських військовослужбовців — учасників АТО. Всі учасники заходу підтримали цю пропозицію.

Анжела ТКАЧЕНКО, лікар-стоматолог вищої категорії, член Асоціації стоматологів України, член Національної спілки журналістів України

●МИТЬ РОЗРЯДКИ

Багато хто думає, що якщо дружина не в гуморі, то в неї проблеми. Насправді, якщо ваша дружина не в гуморі, то проблеми будуть у вас.

*****

Твердження, що джентльменів не зустрінеш у наш час, несправедливе! Сьогодні я, наприклад, бачив, як чоловік тримав парасольку над дружиною, поки та міняла колесо.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10630
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 28254

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Роман БАКУМЕНКО
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та рекламу несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.